29/04/2024

Архиерейско посещение в Париж

С радост Българската православна църковна община в Париж посрещна, по вече установена традиция, Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний, във връзка с празника Вход Господен в Йерусалим, свързан исторически с въвеждането на общината ни в настоящия молитвен дом преди 18 години.

На 26 май 2024 година митрополит Антоний се срещна Нейно Превъзходителство госпожа Радка Балабанова-Рулева, Посланик на Република България в Париж.
По време на разговора той благодари за доброто сътрудничество между Църква и Държава, което в Париж се изразява най-вече с традиционните изложби на православни икони, както и с празника на Българската писменност и култура, който всяка година събира, в най-близката неделя до 24 май, много българи и всички български училища в китното градче

Моренвилие.

В Златоустовата света литургия оглавена от митрополит Антоний за Вход Господен в Йерусалим, участваха енорийските свещеници, предстоятелят на общината ни архимандрит Емилиян Боцановски и протоиерей Иван Карагеоргиев, както много сънародници, отделили от времето си, за да благодарят на Бога за всички получени блага и благодеяния, и да се потопят в тържествената атмосфера и споделят празника.

Митрополит Антоний напомни, в проповедта си, чиито пълен текст публикуваме по-долу, за живота и делото на покровителя на църковната община, свети Патриарх Евтимий Търновски, положил душата си за своето паство, българският народ, в тежкия момент на завземането на българските земи и столицата Търново, и възсиял близо до Бога с молитвеното си застъпничество за народа си през последвалите 5 тежки века. Застъпничество, което продължава и до днес.
Той също така подчерта значението на принадлежността към семейството на Църквата, където всеки член намира утеха от скърбите и споделя успехите си. Носейки един другиму кръстовете си е израз на Божествената кръстна любов. Поради присъствието на тази невеществена Божия любов, „която е над всичко, над всички, която покрива всички грехове, всичко извинява, всичко претърпява, която винаги остава и никога не отпада“, тази църковна община вече толкова години живее благодатният живот на Църквата, устоява на житейските бури.

Много сънародници откриват Църквата в тази общност, усещат Божията благодат, която присъства в храма и която като компас ги насочва по пътя им. „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си”. Как да се научим да усещаме, да придобием, да култивираме и опазим тази Божествена любов? В Евангелието на Йоан намираме следния отговор: „Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби ще бъде възлюбен от Отца Ми, и Аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему“ (Йоан 14:21). В този смисъл, Църквата е изпълнение на заповедите и на главното поръчение, дадено от Господ Иисус Христос: „Това е Моето тяло, което се дава за вас. Правете това за Мой спомен“ (Лука 22:19).

Причастяването в едно Тяло Христово позволява на човека да се просвети, да се доближи до Бога, с молитвеното застъпничество на ангелските войнства и на светиите.
Като част от „тялото Христово“, т.е. от Църквата, изолацията, страданията дължащи се на разделенията и греха стават по-поносими, могат да бъдат

преодолени по-лесно. Стане ли част от общността, човек е намерил съкровище, пристан в духовната бран : “От властта на ада ще ги изкупя, от смърт ще ги избавя. Де ти е, смърте, жилото? Де ти е, аде, победата?” (Ос.13:14).

С Божието благословение, предадено ни чрез нашия митрополит Антоний на този светъл празник, нека в службите на идната страстна седмица, да придружим Иисус Христос по пътя към Голгота, да съпреживеем Кръстните страдания Христови, за да можем да споделим и Неговото Свето Възкресение!

Слово на Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний по повод празника Вход Господен в Йерусалим

Благословен е Идещият в Името Господне!

Ваше Високо Преподобие,

Ваше Всеблагоговенство,

уважаема Госпожо Посланик,

обични в господа братя и сестри,

В днешният неделен ден Църквата отбелязва с особена тържественост празникът Вход Господен в Йерусалим. Тази тържественост се съпровожда от дългогодишното очакване на Боговъплъщението, а именно, изпращането – от безпределната любов към човеците на Бог Отец – на Своят Единороден Син, който де се въплъти чрез Пречистата Дева Мария, която се превръща от обикновена жена в майка на всички човеци. Това ни помага да изминем този дългоочакван път на Боговъплъщението, да преминем през всички онези свещени моменти от обществената проповед и земен път на Господ Иисус Христос, и да стигнем до днешният тържествен ден на влизането на Спасителя, заедно с Неговите ученици, в град Йерусалим.

Църквата ознаменува този ден като начало или вход към Христовите страдания, през които преминавайки, да се срещнем отново с Христос както в Неговата смърт, разпятие, така и след броени дни, в нестихващата радост на Неговото Възкресение.
Бог е устроил премъдро света, още от неговото сътворение, поставяйки венеца на Неговото Творение за домоуправител, разпоредител тук на земята, съ-работник на Бога, на Божията воля. Бог така премъдро е устроил света, че да постави човека, като Негов венец, който да се грижи за това Творение,

което му е поверил. Но поради слабата човешка природа, и свободна воля, човек понякога избира не онзи, правилният път, който ще ни изведе до Христос и ще ни дарува венецът на вечния живот, а избира широкият път на падението, на погубването на своята душа. От Светото Писание знаем, че мнозина са звани, но малцина от тях са избрани. Изборът ни е в зависимост от нашата свободна, човешка воля, от делата който вършим всекидневно с ръцете си.

И така, Божественият син възседнал скромно осле, заедно със своите ученици, премина портите на град Йерусалим, и бе посрещнат като истински цар. Той не е земен, светски цар, а Той е онзи Небесен Цар на царете, който овенча със своята царска корона Царството Божие, Царството на Духа, към което се числят имената на всички онези светии, изгрели на небосвода на православната святост, а и на нашата родна такава, за да можем всички ние да се причислим един ден в Неговото Божествено Царство. Той бе посрещнат от народа, който бе слушал за Неговите чудеса, който бе слушал Неговото слово, който усещаше още радостта от Вестта за възкресяването на Лазар, близо до град Йерусалим, разнесла се като мълния и светкавица по всички краища на онзи район, та да могат всички да повярват, че това е наистина Божественият Син, Който дойде на земята за да понесе греховете на всички човеци, за да ни изкупи от първородния грях, да възстанови онази разрушена, поради непослушанието на Адам и Ева, връзка между Бога и човеците, та отново ние, синовете човешки да имаме възможността да станем и да се наречем синове Божии, в Неговото Царство.

Христос, който бе сърцеведец, знаеше много добре какво ще се случи с Него, че много скоро, след броени дни, тези тържествени, радостни призиви „Осанна! Благословен е Идещият в Име Господне!“, ще се заглушат от яростния вик на тълпат : „Разпни Го! Разпни Го! Разпни!“.
Христос знаеше, че ще трябва да понесе и да изпие онази горчива чаша, която няма да го отмине. Чрез молитва си в Гетсиманската градина, Христос ни показа, че е подобен на всички нас във всичко, освен в греха, тъй като Той усещаше страха, знаеше, че ще усети и неописуемата болка от Кръстните Си страдания. Той се молеше с кървави сълзи на челото, ако може да го отмине тази чаша, но да бъде не Неговата, а Божията – на Отец Бог, воля. Христос знаеше, че ще трябва да понесе върху своите плещи, всичко това, в името на човеците, за да може да ни остави следа, диря, път, който да следваме, за да се стремим в житейския ни път да се Богоуподобим, да наследим вечния живот.

Радостни и честити сме, че можем и тази година да се поздравим с празника на Входа Господен в Йерусалим, който по стародавна, вече установена традиция, да отпразнуваме в нашата Българска Православна Църковна Община в град Париж. Тази Църковна община е под благодатния покров на един от великите български светци, патриарси в нейната история свети Патриарх Евтимий Търновски, последният български Патриарх преди падането на столицата тогавашна на Българското царство – Търново. При превземането от турците, свети Патриарх Евтимий не се поколебал, не се страхувал от тълпата, която прииждала, превземайки града, но застанал пръв пред всички, непоколебимо със своята твърда вяра, за да защити своето паство, българският народ.

Затова и тази църковна община вече десетки години живее своя благодатен живот, в сърцето на Франция, в нейната столица, в Париж, събирайки се всяка неделя в този малък, но благодатно осенен параклис, който да се превърне в дом на всеки един българин, който живее благодатния живот на Христовата Църква, който е дошъл тук, за да удовлетвори своите духовни потребности.
Благодарни сме и честити, че имаме такива достойни свещенослужители като свещено-архимандрит Емилиан Боцановски, дългогодишен енорийски свещеник, ваш духовен отец изповедник, и като протойерей Иван Карагеоргиев, като всички вие, които се числите към общото семейство на Църквата и живеете тук, в град Париж, живеете с радостите и с трудностите в житейския ви път, споделяйки и носейки един другиму кръста Христов. А знаем, че „по това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си” (Йоан 13:35)… Онази невещественa, нестрастна, нелицемерна любов, за която говори свети апостол Павел в своето първо послание до Коринтяни, онази любов, която е над всичко, над всички, която покрива всички грехове, всичко извинява, всичко претърпява, която винаги остава и никога не отпада. Благодарение на тази любов, тази църковна община вече толкова години живее благодатния живот на Църквата, обединени под омофора на Българската Православна Църква.

Дерзайте отци, служете с вяра както досега, и водете стадото, което Бог ви е поверил, към благодатния път на спасението.
Благодарни сме, честити сме, че можем да се приютим тук, макар и далеч от нашата родина, за да можем да живеем вярата, с която сме закърмени, онази вяра, която сме приели от нашите дядовци и баби, майки и бащи, роднини, близки и приятели. Макар и далеч от своята родина, имаме тук късче от

България, където можем да намерим утеха в скърбите, удовлетворение от постигнатите си успехи.

Искам да изкажа и своята благодарност към нейно превъзходителство госпожа Радка Балабанова-Рулева, която е посланик на българската държава тук във Франция, искаме да и благопожелаем един успешен плодотворен и изпълнен с много удовлетворения мандат, защото тя е в началото на своята мисия.

И знаем, че Бог, който гледа не на лица, а на сърце, вижда вярата, вижда усърдието, на всеки един от нас, та Бог да й въздаде благодатно и всещедро със своите благодатни милости, та да изпълнява нейното служение, отстоявайки достойнството и авторитета и на нашата Родина.
Защото знаем, че живеем в размирни времена, трудни времена, но знаем, че когато Бог е с нас, кой ще бъде срещу нас. Дерзайте, благодатен и успешен мандат, госпожо Посланик, и знайте, че в лицето на нашата Църковна общност, на нашата епархия, имате верни съработници, приятели, молитвеници пред Бога, които да работят заедно с вас за преуспяването на нашата Родина, на нашата Църква.

Благодарим на госпожа Бинева, от Българския културен институт, която също е сред нас, във връзка с нейното сътрудничество за филма за свети Патриарх Евтимий Търновски, подготвян в момента от БТВ. Знаете, че от миналата година, Църковната Община тук прие частица от мощите на свети Патриарх Евтимий Търновски, които донесохме от България след неговата прослава, по решение на Светия Синод на Българската Православна Църква.

Затова благодарим на госпожа Бинева за съдействието, за заснемането, за кадрите, които тя се съгласи доброволно да направи, за да можем наистина да реализираме този прекрасен проект. С госпожа Бинева и Българския Културен Център имаме много общи проекти, като дългогодишни изложби на тема Християнско изкуство.

Чрез тези проекти се популяризира Българското православно иконографско творчество, талантът на наши родни иконописци в България.
Надяваме се и занапред да продължим доброто ни сътрудничество, да организираме поредната изложба в края на тази година, и отново да можем, както да бъдем полезни на нашите сънародници тук, така и да популяризираме Християнското изкуство пред гражданите на Република Франция.

Благодаря на всички вас, че днес сте тук, намерили време в неделния ден, да

годатно и

словение

CHAPELLE CATHOLIQUE DES 4 EVANGELISTES

bg-patriarshia.bg